

Generatie AZC - Wij houden zelf de pen vast

Refugee Millennials Manifest

Het woord “asielcrisis” is een fascistische leugen.

Want een crisis ontstaat niet doordat mensen vluchten.

Een crisis ontstaat wanneer politiek, media en beleid mensen jarenlang behandelen als tijdelijk, verdacht of ongewenst. De gesprekken over “de asielcrisis” keren steeds terug omdat Nederland bewust blijft weigeren langdurig en structureel in opvang en asiel te investeren. Daardoor wordt opvang steeds opnieuw behandeld als (dure) noodsituatie, terwijl geforceerde migratie een blijvend onderdeel van onze samenleving is. Waarom wordt er in schaarste gesproken en angst gezaaid? De feiten vertellen namelijk een ander verhaal dan de angst:

- Asielaanvragen nemen sinds 2022 af.
- Slechts 1 op de 8 migranten is iemand op de vlucht. Van alle migranten die naar Nederland komen, bestaat ongeveer 3 procent uit mensen op de vlucht. Dat percentage is de afgelopen honderd jaar vrijwel onveranderd gebleven.
- Nederland staat pas op plek 13 in Europa als het gaat om opvang van mensen in asiel per inwoner. Het is een vertekend beeld om te zeggen dat we ‘vol’ zitten, in Europa vallen we niet eens in de top 10 van landen met het opvangen van mensen.
- We hebben meer migranten nodig om de vergrijzing tegen te gaan.

De crisis zit dus niet in mensen maar in politieke keuzes: tijdelijke oplossingen en een narratief dat angst zo groot heeft gemaakt dat het is omgevormd in agressie, met aanslagen tot gevolg.

Ik ben een Refugee Millennial. Ik behoor tot een generatie kinderen van oorlog die in de jaren '80 en '90 naar Nederland kwamen. De eerste generatie kinderen die opgroeide in AZC's toen Nederland nog nauwelijks wist wat opvang betekende. De eerste AZC's werden gebouwd terwijl mensen demonstreerden tegen onze komst. Het COA bestond nog amper. Wij waren het eerste asiel experiment in een land dat nog moest leren omgaan met gevluchte kinderen. En zo groeiden wij hier op.

Tussen wachtkamers, formulieren, verhuisdozen en nieuwe talen.

Wij leerden Nederland kennen terwijl Nederland nog moest leren omgaan met ons.

Wij Refugee Millennials kennen het AZC niet als politiek symbool.

Wij kennen het als een huis.

Als de plek waar we leerden fietsen.

Waar we huiswerk maakten.

Waar onze tekeningen op de tijdelijke muren hingen.

Waar onze ouders sliepen met angst in hun lichaam terwijl ze probeerden ons gerust te stellen dat we uiteindelijk mogen blijven.

Wij zijn de kinderen die op tientallen schoolpleinen opnieuw moesten beginnen.

En wij zijn nu artsen, kunstenaars, docenten, journalisten, beleidsmakers, studenten, ouders, collega's, geliefden en burens.

Wij zijn niet “onderdeel” van de samenleving.

De samenleving is gebouwd op de ruggen van migranten.

Wij zijn de samenleving, en de samenleving is ons.

Daarom zeggen wij:

Stop het voeden van crisisdenken.

Stop het spreken over mensen alsof ze tijdelijk zijn.

Stop het spreken óver ons zonder ons.

Wil je ons een “gezicht geven”? Weet dan “de vluchteling” bestaat niet.

Het is tijd voor een nieuwe taal. Een taal die mensen niet reduceert tot “instroom”, “druk” of “probleem” die een vluchteling blijft.

Er zijn **mensen** op de vlucht.

Mensen in asielprocedures.

Nieuwe Nederlanders.

Nederlanders met een vluchtachtergrond. Dit zijn wij en wij kunnen het woord voeren zowel vanuit ervaringsdeskundigheid als expert.

Leugens over migratie worden te makkelijk geloofd omdat mensen op de vlucht in hoog tempo worden ontmenselijkt zonder gezicht. Politici, delen van de media en extreemrechtse krachten werken daar actief aan mee. En we moeten dat blijven benoemen zonder angst om “te polariseren.”

Wij horen aan tafel wanneer het gaat over onze rechten, onze veiligheid, ons bestaan!

De premier bracht een statement uit na extreemrechts geweld in Loosdrecht en verklaarde “pal achter bestuurders, politie en hulpverleners” te staan, daarmee werd opnieuw zichtbaar wie ze stelselmatig wissen. Want in dat gebouw zaten geen cijfers of dossiers maar mensen zoals onze vaders en broers. Het is een wettelijke en morele plicht van de leiders van dit land om pal achter de meest kwetsbare mensen te staan..

Daarom geloven wij in een Nederland waarin:

- opvang geen verdienmodel van chaos is, maar een structurele investering in menselijkheid;
- mensen vanaf dag één mee mogen doen, zonder jarenlang wachten, zonder bureaucratie en schulden die levens stilzet;
- iedereen recht heeft op een eerlijke start, zoals Nederland liet zien dat mogelijk was bij de opvang van Oekraïners;
- demonstreren bij iemands huis of opvanglocatie wettelijk verboden wordt;
- de IND en het COA voldoende middelen hebben om mensen snel, zorgvuldig en menselijk te helpen;
- AZC's geen plekken van isolatie zijn, maar onderdeel van buurten en gemeenschappen;
- mensen op de vlucht vanaf het begin gezien worden als burens, collega's en medemensen doordat we elkaar actief zullen aanspreken op ontmenselijkend taal

Wij bouwen aan een beweging waarin Refugee Millennials zelf de pen vasthouden over hun verhaal, hun toekomst en hun representatie.

Dit is een oproep aan Refugee Millennials in heel Nederland: sluit je aan. Wij hebben eigenaarschap over onze verhalen en zeggenschap over het lot van toekomstige kinderen op de vlucht.

Wij roepen onze bondgenoten -jullie allemaal- academici, journalisten, kunstenaars, docenten, politici, organisaties en bureaus op om je positie te gebruiken. Niet alleen online. Niet alleen tijdens verkiezingen. Maar vooral aan de keukentafel, op redacties, in gemeenteraden, op scholen en in hun eigen omgeving. Want stilte schuift het narratief verder op. Organiseer. Spreek mensen aan. Maak ruimte. Bescherm elkaar.

Wij Refugee Millennials doen vredeswerk.

Wij zijn hier.

Niet tijdelijk.

Niet als crisis.

Maar als naasten.

Een Nederland zonder het woord “asielcrisis” is een samenleving die opnieuw leert wat naastenliefde betekent. Ontmoetingen voorbij angst. Want in onze ontmoeting ademt de samenleving. Wederzijds inburgeren betekent ook dat de samenleving bereid moet zijn om zich te laten veranderen. Want burgerschap ontstaat niet door eenzijdige aanpassing. Het ontstaat in ontmoeting.